



Косово се већ пет година прелива на остатак Србије. Али, нажалост, не преливају нам се тамошња висока култура наше хришћанске традиције – како би нас духовно оснажила; не прелива нам се, у довољној мери, нити верска благодат што извире из стотинак косовско-метохијских средњовековних храмова; не прелива нам се, онолико колико би требало, ни заветни дух отпора насиљу који тако снажно демонстрира готово целокупна тамошња српска национална заједница...

Оно што нам с Косова првенствено данас стиже јесу – безакоње, насиље и застрашивање.

Дуго су, под Коштуницом, па и под Тадићем, на Северу Косова радили српски полицајци и српски судови, по српским законима и у српским униформама. Дуго је Север Косова изгледао, мање-више, као и остатак Србије. А елементи безакоња и анархије настајали су, тамо, само због деловања званичне Приштине, уз свесрдну подршку Вашингтона и Брисела.

Но, после 2012. године, а нарочито са Бриселским споразумима 1. и 2. (2013. и 2015), с којим се Србија као држава добровољно повукла са Севера Косова (читај: капитулирала), наступило је време новог насиља и анархије. И, што је најгоре, у том насиљу поједини Срби нису заостајали за Албанцима. Наиме, група Срба, блиска властима у Београду, али и у Приштини, почела је да застрашује и напада не само локалну опозицију већ и локалне дисиденте.

Како се зло са Косова прелило на остатак Србије

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 март 2017 00:08



Како се зло са Косова прелило на остатак Србије

Пише: Слободан Антонић
субота, 04 март 2017 00:08

